

OTSUSED

NÕUKOGU OTSUS,

12. juuli 2010,

tõhustatud koostöö lubamise kohta abielulahutuse ja lahuselu suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas

(2010/405/EL)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut ja eriti selle artikli 329 lõiget 1,

võttes arvesse Belgia Kuningriigi, Bulgaaria Vabariigi, Saksamaa Liitvabariigi, Hispaania Kuningriigi, Prantsusmaa Vabariigi, Itaalia Vabariigi, Läti Vabariigi, Luksemburgi Suurhertsogiriigi, Ungari Vabariigi, Malta, Austria Vabariigi, Portugali Vabariigi, Rumeenia ja Sloveenia Vabariigi taotlusi,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi nõusolekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Liit on seadnud eesmärgiks säilitada ning arendada vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala, kus on tagatud isikute vaba liikumine. Sellise ala järkjärguliseks loomiseks tuleb liidul piiriülese toimega tsiviilasjades tehtava õiguslase koostöö raames võtta meetmeid, eelkõige kui see on vajalik siseturu nõuetekohaseks toimimiseks.
- (2) Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 81 kohaselt hõlmavad need meetmed liikmesriikides kohaldatavate rahvusvahelise eraõiguse normide kokkusobivuse edendamist, sealhulgas perekonnaõigust käsitlevaid piiriülese toimega meetmeid.
- (3) Komisjon võttis 17. juulil 2006. aastal vastu ettepaneku nõukogu määruse kohta, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2201/2003 seoses kohtualluvusega ning abieluasjades kohaldatavat õigust käsitlevate eeskirjade kehtestamisega (edaspidi „määruse ettepanek“).
- (4) Oma 5. ja 6. juuni 2008. aasta istungil võttis nõukogu vastu poliitilised suunised, milles võeti teadmiseks, et määruse ettepaneku väljatöötamise jätkamise osas puudus üksmeel ning ületamatute raskuste tõttu ei olnud

üksmeelt võimalik tollal ega ka lähitulevikus saavutada. Nõukogu tegi kindlaks, et määruse ettepaneku eesmäärke ei olnud aluslepingute asjakohaseid sätteid kohaldades võimalik saavutada mõistliku tähtaja jooksul.

- (5) Selle tulemusena esitasid Kreeka, Hispaania, Itaalia, Luksemburg, Ungari, Austria, Rumeenia ja Sloveenia komisjonile 28. juuli 2008. aasta kirjades taotluse, märkides, et nad kavatsevad sisse seada omavahelise tõhustatud koostöö abieluasjade suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas ja et komisjon peaks esitama nõukogule sellesisulise ettepaneku. Bulgaaria esitas 12. augusti 2008. aasta kirjas komisjonile sama taotluse. Prantsusmaa ühines taotlusega 12. jaanuari 2009. aasta kirjaga, Saksamaa 15. aprilli 2010. aasta kirjaga, Belgia 22. aprilli 2010. aasta kirjaga, Läti 17. mai 2010. aasta kirjaga, Malta 31. mai 2010. aasta kirjaga ning Portugal ühines taotlusega nõukogu 4. juuni 2010. aasta istungil. Kreeka võttis oma avalduse 3. märtsil 2010 tagasi. Tõhustatud koostööd taotlevad kokku 14 liikmesriiki.

- (6) Tõhustatud koostöö peaks looma osalevate liikmesriikide jaoks abielulahutuse ja lahuselu suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas selge ja tervikliku õigusliku raamistiku, tagama kodanikele õiguskindluse, etteaimatavuse ja paindlikkuse põhimõttest lähtudes asjakohased lahendused ning vältima „võidu jooksu kohtusse“.

- (7) Euroopa Liidu lepingu artiklis 20 ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 326 ja 329 sätestatud tingimused on täidetud.

- (8) Tõhustatud koostöö, täpsemalt abielulahutuse ja lahuselu suhtes kohaldatav õigus on Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 81 lõike 2 punkti c ja artikli 81 lõike 3 kohaselt üks aluslepingutega reguleeritud valdkondi.

- (9) Euroopa Liidu lepingu artikli 20 lõike 2 „viimase abinõu“ nõue on täidetud sellega, et nõukogu tegi 2008. aasta juunis kindlaks, et Euroopa Liit tervikuna ei ole võimeline määruse ettepaneku eesmäärke mõistliku aja jooksul saavutama.

- (10) Abielulahutuse ja lahuselu suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas tehtava tõhustatud koostöö eesmärk on õigusosalase koostöö arendamine piiriülese toimega tsiviilajades, lähtudes kohtuotsuste vastastikuse tunnustamise põhimõttest, ning liikmesriikides kohaldatavate kollisiooninormide kokkusobivuse tagamine. Seega edendab koostöö liidu eesmärke, kaitseb tema huve ja tugevdab tema integratsiooniprotsessi, nagu on nõutud Euroopa Liidu lepingu artikli 20 lõikes 1.
- (11) Abielulahutuse ja lahuselu suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas tehtav tõhustatud koostöö on kooskõlas aluslepingute ja liidu õigusega ning see ei kahjusta siseturgu ega majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust. See ei kujuta endast takistavat ega diskrimineerivat tegurit liikmesriikidevahelises kaubanduses ega moonuta nendevahelist konkurentsi.
- (12) Abielulahutuse ja lahuselu suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas tehtav tõhustatud koostöö austab nende liikmesriikide pädevust, õigusi ja kohustusi, kes selles ei osale. Osalevate liikmesriikide ühised kollisiooninormid ei mõjuta mitteosalevate liikmesriikide norme. Mitteosalevate liikmesriikide kohtud kohaldavad abielulahutuse ja lahuselu suhtes kohaldatava õiguse määramiseks jätkuvalt oma kehtivaid siseriiklikke kollisiooninorme.
- (13) Abielulahutuse ja lahuselu suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas tehtav tõhustatud koostöö on tsiviilajades tehtavat õiguslast koostööd käsitleva liidu õigusega kooskõlas eelkõige selles mõttes, et tõhustatud koostöö ei mõjuta olemasolevat *acquis*d.

- (14) Käesolevas otsuses järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga tunnustatud õigusi, põhimõtteid ja vabadusi, ning eelkõige selle artiklit 21.
- (15) Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 328 kohaselt on abielulahutuse ja lahuselu suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas tehtav tõhustatud koostöö igal ajal avatud kõikidele liikmesriikidele,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Belgia Kuningriigile, Bulgaaria Vabariigile, Saksamaa Liitvabariigile, Hispaania Kuningriigile, Prantsusmaa Vabariigile, Itaalia Vabariigile, Läti Vabariigile, Luksemburgi Suurhertsogiriigile, Ungari Vabariigile, Maltale, Austria Vabariigile, Portugali Vabariigile, Rumeeniale ja Sloveenia Vabariigile antakse luba seada omavahel sisse tõhustatud koostöö abielulahutuse ja lahuselu suhtes kohaldatava õiguse valdkonnas, kohaldades aluslepingute asjakohaseid sätteid.

Artikkel 2

Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Brüssel, 12. juuli 2010

Nõukogu nimel
eesistuja
S. LARUELLE